Էջս տուեալ գողգոթ այէ,
իբր ի դրախտ զընծայս մեր առ եալ:
Զտեղ ըն պատանայ քաղձ մամբ,
ըզ փարխմք և ողջագուր եալ:
Ուր Նիկոդիմոս և յովս էփ,
ըզ Տէրըն Օծեալ պատան եալ,
Այլ յառաջ էն հապաշ եց,
և ասորոց խորանք
զարդարեալ:
Եւ դուռն է յարև էլ եց,
Մ՟Բ Գերեզմանին ուր մըտ եալ:
Ս՟հ սրբութեամբ անձանց մեր,
ըզ սխալանս խոստովան եղ եալ,
Սաստիկ սիրով սըրտից մեր.
և հոգով ի դուռն վաղ վաղ եալ:
Ողջոյն տայուք հրեշտա կին,
և լիցուք նորայ շնորհա կալ,
Ուր նստէր ի յանոտ ից,
զ յարութիւն տեառըն մեր պատմ եալ:
Համբոյր տացուք այն վէմ ին,
ուր նստէր այրըն լուսափ այլ:
Քուղաքերից աւետ էր,
տ՟ր յարեաւ այն որ խաչ էլ եալ:
Եւ Ծունր կրկնեսցուք դըր անն,
ուր վէմն էր կափարիչ
եդեալ: